

París, el dia 9-V-1941

Estimada Rosa: Vet aquí que aquest matí
m'atura ben reposat, però la digestió i
sobretot la audició, quan tot d'una sento
que dinen. "Santoral p'una menutina (n'he
de per la duçia San. Santos Carillo,
Anastasi..." m'ha fet un salt el cor. Sant
Anastasi! he l'ata Major de l'Heret. Uman.
He una associació molt natural, he pensat
en tots moments i en la conta que en
vos escrive i que s'ata ben quieteta altre
es meus papers esperant essa constanta du...

I ara Sant Anastasi m'ha fet agafar la
ploma. Després dicau que es sans no fan
miracles. M'agradaria treure el cap - només
treure el cap - per la Festa Major. Hi ha encara
la Maria, les bengueres, els catallets, el viuc,

L'empèria al Centre des temps, j'essò, i
totes les andròmines del meu temps? Les
noies ^{estraneres} ~~passen~~ es vestides d'estim i arriben
dun a casa després de l'últim ajuntat, i m'hi
la pell de gallina... Em fan veure, Però la
part de tota aquesta cosa en passat. D'altre
ni hi havia, que passaran en les línies, aquest
dia. A Montpelier també i encara una la Foire.

Com esten? Crec que el ^{pas} ~~passat~~ pot estar
content dels seus afers i jo me n'alegro molt
també de temps en que quedaran segures de un
nou tractament i per ara he obtingut una
que em fan segure amb molta il·lusió. In
venen fins a mi. L'altre dia van tenir
la visita del Ton: la seva dona, que
semblaven uns casats de nou autèntics.
Em penso que s'araven l'assa Alçada
per tot rosaltres, i una per ton, ben
fanta del

Miriv